

in ustanovljena za to, da skrbi za koristi kmetijstva pri vnovčevanju živine, je prevzela nalogo s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovati v tem težavnem času med prodajalci in kupci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci živine, ki hočejo prodati ali kupiti živino za v hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče bitro naznanijo na naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali pa na uredništvo „Štajerca“ v pismu ali na dopisnici sledeče:

1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane oziroma zaželjene živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijave lahko pošljejo vsaki posamezno, ali pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zadruge ali zveze za več skupaj naenkrat. Prijave se zberejo in po možnosti hitro priobčijo, navadno v posebnih listih, ki se pošljejo deželnim, okrajnim in krajevnim kmetijskim društvom in zadrugam ter vsem e. k. okrajnim glavarstvom, kjer se razpoložijo na vpogled. Pri okrajnih glavarstvih dobijo te liste pred vsem živinozdravski organi. Po možnosti se bodo priobčile tudi v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenih med kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste poslale tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave in želje nemudoma naznanijo.

Glede nasvetov ali posredovanja se naj v teh stvareh kupci in prodajalci obrnejo naravnost na Centralo za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Bulgarski kralj.

Danes prinašamo sliko bulgarskega kralja Ferdinanda, ki je 26. februarja svoj 50. letni rojstni dan praznoval. Rojen je bil bulgarski kralj 1. 1861 v Sachsen-

Koburgu. Kmalu je stopil kot buzar v avstrijsko armado, potem pa prestopil v ogrsko. Potem ga je izvolila bulgarska »sobranje« za kneza, lani pa se je sam za kralja zval. Oženjen je že drugič.

Novice.

Zaprlji so v Ljubljani načelnika „glavne posojilnice“ dr. Hudnika, nadalje „revizorja“ slovenskih posojilnic Jošta, glavnega dolžnika Megliča in nekaj uradnikov. Preiskava se zdaj strogo nadaljuje. Gré se pri polomu posojilnic za milijone ljudskega denarja!

Še en polom? Poroča se iz Rudolfovega, da jo je prvaški vojda, lastnik fabrik za usnjo in opeko Anton Hočevar v Ameriko popihal. Zapustil pa je 200.000 kron dolga! Hočevar je bil eden najzagriženejših prvakov. Šele pred par leti podedoval je od očeta 300.000 K in tudi oženil se je bogato. Zdaj pa je vse šlo...

Lepa bakaža! Prijatelj lista nam piše: Kdor je bral zadnji celjski „Narodni list“, mora mu pretresti naroden in patriotičen čut. Srbski kralj Peter peljal se je namreč v Rim čez naše dežele ter čez Ljubljano. Kranjski narodnjaki kod „avstrijski patrioti“ so imeli priprave, da bi bil njihovega blaženega Petra veličastno sprejeli ter pred njim na kolena padli. Ali državna oblast je ukrenila, da se je ob času ljubljanski kolo-dvor z vojniki zastražil ter se je ovacije našim prvakom preprečilo. Celjski „Narodni list“ pa to postopanje oblastij kritikuje ter izjavlja, da so

vijo-klice. — Vsakemu treznemu Avstrijcu mora žolc skipeti nad to predrznostjo! To so „voditelji“ avstrijskih Slovencev, „vrli“ možakarji! V vsaki državi čaka možaka pravična in zaslužena kazen na vešalih; v ti blaženi Srbiji se nesramni morilci prejšnega lastnega kralja črez svetnike v nebesih častijo. In tej srbski državi nameravajo naši slovenski prvaki vbogo zaslepljeno slovensko ljudstvo priklopiti! Pa ne samo na Kranjskem, temveč tudi na spodnjem Štajerskem lazijo v velikem številu tisti srbski prijatelji, ter ubijajo pri ubogemu zaslepljenem ljudstvu patriotičen čut in ljubezen do preljubne mile domovine Avstrije. Posrečilo se jim ne bo, — kajti na eni strani zasleduje vendar enkrat državna oblast krstvo delovanje te predrzne druhali, na drugi strani ostanemo pa še vendar mi štajerski Slovenci Avstrijci, in nikdar Srbi ali Rusofili! „Lepa bakaža!“ — Objavili smo te priproste besede vrlega kmetovalca, da bodejo naši prvaki nasprotniki vedeli, kako sodi ljudstvo o njih! Proč z veleizdajalskimi hujskači! (Op. uredništva.)

Iz Spodnje-Stajerskega.

V. Sarnitz †.

Iz sv. Lenarta sl. g. prihaja tužna vest, da je vrli veleposesnik in gostilničar V. Sarnitz svojo blago dušo izdihnil. V najlepši starosti 49 let je umrl. In lahko se reče, da ves okraj za tem vzornim sinom štajerske domovine žaluje. . . Pokojnik je bil eden najpridnejših in najvestnejših gospodarjev, pravi vzor poštenega posestnika. Kot gospodar kakor kot oče in soprog je stal neomadeževan kot trdni značaj. Ali tudi javnosti je svoje moči žrtvoval. Bil je dolgoletni član občinskega zastopa, okrajnega zastopa, požarne brambe, raznih zadrug itd. Po svojemu mišljenju bil je vneti zagovornik napredne stvari in zvesti pristaš naše stranke. Velika je izguba, ki nam jo je smrt tega vrlega moža prizadela. Ali spomin na nepozabljivega pokojnika ne izgine in njegov grob je svetišče za vse, ki so ga poznali in spoštovali in ljubili. Bodi mu lahka zelena gruda domače zemljice, počiva naj v miru in naša ljubezen naj obsenči njegov rani grob!

Slovenska posojilnica v Ptuju čuti tudi že posledice splošnega poloma. Ta denarni zavod je imel sploh vedno prav čudni način gospodarstva. Prav velike svote izdajal je tekem let v politične namene. Njegovi voditelji pa so bili vedno jako neprevidni. Saj je znano, da je ptujška slovenska posojilnica pred par leti velikiškansko svoto čez stotisoč kron izgubila. Ali gospodje si ta slučaj niso zapomnili in so bili i zanaprej lahkomiseln. Tako so tudi udeleženi pri sedanjemu groznemu polomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. Javnosti sicer še ni natanko znano, koliko bode ptujška slovenska posojilnica pri temu polomu izgubila. Ali na vsak način se gre za precejšne svote, katere bodejo bržkone zopet vložniki plačali. Da se posojilnici v Ptuju slabo godi, dokazuje že dejstvo, da odpove-

duje že posojila. Z drugimi besedami povedano; ptujška posojilnica potrebuje denarja. Upamo, da bodejo merodajni gospodje vse potrebno storili, da ne bi vbogi vložniki svoj krvavo prihranjeni denar izgubili. . .

Poslanec Marckhl, eden najdelavnejših zastopnikov spodnje Štajerske, imel je pri delegacijskem obedu v Budimpešti čast, govoriti s cesarjem. Cesar je vprašal poslanca: Vi ste tudi novi v delegaciji? — Marckhl: Da, Veličanstvo! — Cesar: Čudno, da je toliko novih gospodov. Ali ste tudi v štajerskem dežel-nem zboru? — Marckhl: Ne; v sedanjih razmerah skoraj pravim: hvala Bogu da ne! — Cesar (s smehljajem): Pa je le obžalovati: v deželnem zboru ostane vse (zaradi obstrukcije!) ležati! — Marckhl: Strasti so zdaj hudo druga na drugo počele. Ali vendar bi izrazil upanje, da bode v doglednem času mogoče, z delom zopet pričeti. Saj vendar razmere v tej stagnaciji trpijo! — Cesar: Imeli ste (na spodnjem Štajerskem) slabo leto? — Marckhl: Do 1908 ni bilo ugodnega vinskega leta. — Cesar: Imeli ste tudi mnogo toče, ki je zlasti posamezne pokrajine prizadela. Ali se pečate z vremenskim streljanjem; menda ne pomaga dosti? — Marckhl: Vremensko streljanje inauguriral je slovenje-bistriški župan g. Stiger. — Iz tega pogovora vidimo, da se cesar za naše razmere zanima. Vidimo pa tudi, da je sam cesar nasprotnik slovenske obstrukcije v deželnem zboru!

V sv. Lovrencu sl. g. so postali prvaki zagriženci malo preveč predrzni. Iz usmiljenja smo doslej molčali, ker smatramo glavnega vodjo nadučitelja Farkarja za precej „nervoznega“. Ali ker se ljubljanska „Sloga“ s svojim strupenim jezikom v domačine zaganja in to že v obeh zadnjih številkah, ker torej v tem sicer brezpomembnem lističu čekarijo ljudje, ki imajo toliko masla na glavi, da bi sploh ne smeli na solnce hoditi, hočemo vkljub vsej naši potrpežljivosti malo odgovoriti. V sv. Lovrencu sl. g. so pred par leti šolo s VI. razredom razširili. Potem so napravili stanovanja za šest učiteljev, kar je vse precej tisočakov stalo. Občine so bile v tem oziru hudo prizadete. Znano je pa tudi, kakšno je bilo do zadnjega časa gospodarstvo v krajnem šolskem svetu! Znano je, kako sta Farkaj in Horvat, ta zagrižena prvaka modri-jana, nastopala! Ali naj povemo zopet, kako in kaj? Ali se je že pozabilo, da je delal Horvat s tujim denarjem, kakor svinja z otrobo? Ali se ne vè več, da si je tisočake tujega denarja „izposojeval“ za osebne potreščine, da se je s svojim rokavom že kazenske sodnije obdregnil? Le napredni milosti se ima zahvaliti, da se to ni zgodilo! In skriti se morajo ti prvaki, ako imajo le količkaj sramu! Seveda, zdaj nekaj časa sem so bili izvoljeni malo bolj strogi šolski udje in šolski načelnik je postal vrli poštenjak posestnik Rebernak. To pa menda grize in peče Farkaj-Horvatovo gospodo, ker so stari časi površnosti, nemarnosti in zapravljanja tujih denarjev minuli. Nadučitelj Farkaj je preje sam gospodaril, kakor turški paša. Ali Janez se bode moral zdaj navadeti, da imajo kmetje, ki plačujemo, tudi kaj govoriti! Razmere v šoli so postale zdaj naravnost neobvpajoče in ljudstvo je hudo razburjeno. Nas končno ne briga mnogo

Srebrna poroka.

Dne 28. svečana t. l. praznovala sta srebrno poroko nadvojvoda Karl Štefan in njegova soproga Marija Tereza, katerih sliki danes prinašamo. Nadvojvoda Karl Štefan je v avstrijski mornarici vice-admiral in je bil 5. septembra 1860 rojen. Oženil se je 28. svečana 1876 na Dunaju s princesinjo in nadvojvodinjo Marijo Terezo. Temu zakonu je izšlo 6 otrok.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.

Zur silbernen Hochzeit des Erzherzogs Karl Stephan und der Erzherzogin Maria Theresia am 28. Februar 1911.